

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศที่ผ่านมายึดหลักการพัฒนาตามระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยมโดยมุ่งเน้นการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีเป้าหมายนำประเทศไปสู่ประเทศอุตสาหกรรม ผลจากการพัฒนาที่เร่งรีบส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและวัฒนธรรมไทยในอดีตไปสู่รูปแบบใหม่ โดยลืมมองรากฐานดั้งเดิมและภูมิปัญญาแบบไทย ที่มีความเป็นอยู่เรียบง่าย ผลผลิตเพื่อพอใช้ในครัวเรือน เหลือจึงนำออกจำหน่าย ชาวบ้านสามารถอยู่ได้ด้วยตนเอง ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาปัจจัยภายนอก มีความเอื้ออาทรช่วยเหลือเกื้อกูลกันในชุมชน แต่เมื่อสภาพสังคม เศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง ประเทศไทยรับแนวคิดและความเป็นประเทศตะวันตกเข้ามา ทำให้การพัฒนาประเทศเป็นไปด้วยความยากลำบาก ไม่ประสบความสำเร็จ ชาวบ้านไม่สามารถพึ่งตนเองได้เหมือนเดิม ซึ่งนอกจากจะเผชิญกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป การทำมาหากินเริ่มยากลำบาก ยังต้องต่อสู้กับปัญหาหนี้สินต่าง ๆ ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อคนทุกระดับชั้นในประเทศ แต่เป็นลักษณะน้ำซึมบ่อทราย มองไม่เห็นปัญหาที่เกิดขึ้น กระทั่งวันหนึ่ง ปัญหาที่สะสมมานาน เกิดประทุขึ้นเหมือนระเบิดภูเขาไฟในรูปของพิษเศรษฐกิจหรือที่เรียกว่า วิกฤตการณ์เศรษฐกิจฟองสบู่แตก (ปิยะบุตร หล่อไกรเลิศ, 2547 : 20) เกิดความเดือดร้อนทั่วประเทศ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจึงหันกลับมาทบทวนทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจครั้งใหม่ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนนำทุนทางสังคมอันเป็นรากฐานสำคัญที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจในชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ที่น้อมนำกระแสพระราชดำริปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เข้ามาเป็นแนวในการพัฒนาประเทศ ที่มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน สร้างศักยภาพ และเพิ่มความสามารถให้คนยากจนได้พึ่งตนเองได้มากขึ้น นอกจากนี้รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาสินค้าโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้เป็นวิสาหกิจชุมชน นับเป็นพื้นฐานในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเอง ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างงาน สร้างรายได้ ด้วยการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น ร่วมสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ชุมชนอย่างแพร่หลายและยั่งยืน

ปัจจุบันรัฐบาลได้เน้นการพัฒนาประเทศโดยใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (2550-2554) มุ่งพัฒนาสู่สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน โดยนำแนวทางปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ และตามยุทธศาสตร์การพัฒนาคคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่ง ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ได้วางรากฐานการพัฒนาคนให้มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อ เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศ โดยการพัฒนาคคนให้มีความรอบรู้คู่กับการเสริมสร้างคุณธรรมให้ เข้มแข็ง โดยพัฒนาคคุณภาพคนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดี ใริ้รักษ์ และสืบสานวัฒนธรรม จารีตประเพณี และค่านิยมที่ดีงาม มีร่างกายแข็งแรง ได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เท่าเทียมกัน สามารถนำไปใช้ในการ ดำรงชีวิต พร้อมทั้งเร่งพัฒนาให้ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างองค์ ความรู้ใหม่ ควบคู่กับการต่อยอดและใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และการสร้างความมั่นคง ของเศรษฐกิจชุมชน ด้วยการบูรณาการกระบวนการผลิตบนศักยภาพและความเข้มแข็งของชุมชน อย่างสมดุล เน้นการผลิตเพื่อการบริโภคอย่างพอเพียงภายในชุมชนและการสร้างความร่วมมือกับ ภาคเอกชนในการลงทุนสร้างอาชีพสร้างรายได้ที่มีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ชุมชน และนำไปสู่การแก้ปัญหาความยากจนในชุมชน

จากแนวการพัฒนาประเทศดังกล่าวทำให้หลายหน่วยงานเห็นความสำคัญในการนำ ภูมิปัญญาและศักยภาพของท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนา โดยการพัฒนาคเศรษฐกิจชุมชนสู่วิสาหกิจ ชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้ เป็นแนวคิดการพึ่งตนเองในบริบทของชุมชน โดยไม่ มุ่งหวังแสวงหากำไร แต่มุ่งตอบสนองการอยู่ร่วมกัน และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน การพึ่งตนเองของชุมชนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับทุนของของชุมชน ดังนั้นกระบวนการจัดการ กลุ่มสู่การพัฒนาวิสาหกิจชุมชน คือการสร้างชุมชนให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้ชุมชนเกิด ระบบเศรษฐกิจแบบพึ่งตนเอง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อทำให้เกิดกระบวนการ เรียนรู้ ทำให้เกิดอำนาจในการต่อรอง รู้จักการพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับของผลิตภัณฑ์สู่ตลาด ต่อไป

วิสาหกิจชุมชน เป็นการประกอบการขนาดเล็ก เพื่อการจัดการด้านทุนและทรัพยากรใน ท้องถิ่น ไม่ใช่ธุรกิจของชุมชน แต่เป็นการผลิตการแปรรูปผลิตภัณฑ์เพื่อให้ชุมชนพึ่งตนเองได้ เช่น กลุ่มทอผ้าอเนกประสงค์ศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด อยู่ห่างจาก ตัวอำเภอเขาสมิงประมาณ 14 กิโลเมตร ห่างจังหวัดตราด ประมาณ 30 กิโลเมตร ประชากร ที่อาศัยอยู่ในชุมชนบ้านศรีบัวทองส่วนใหญ่เป็นชาวไทยนับถือศาสนาพุทธ อาชีพหลัก คือทำสวน ทำไร่ อาชีพเสริมคือ รับจ้าง ค่าขาย จำนวนประชากรในหมู่บ้านมี 562 คน จำนวน 218 หลังคาเรือน มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงาม รวมทั้งมีภูมิปัญญาชาวบ้าน ด้านการทอผ้าอเนกประสงค์จากวัสดุเหลือใช้ เศษผ้าจากร้านตัดเสื้อผ้าหรือจากโรงงาน เป็นสินค้า

ที่มีคุณภาพ ที่เกิดจากการคิดค้น โดยภูมิปัญญาของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งและมีการสืบทอดสู่ลูกหลาน กลุ่มคนกลุ่มนี้เดิมเป็นชาวบ้านสร้าง อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี มีความรู้เรื่องการทอเสื่อ มาซื้อที่ดินเมื่อประมาณ 30-40 ปี ทำสวนผลไม้และเมื่อว่างจากการทำสวนก็นำภูมิรู้ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ช่วงแรกทอเสื่อ แต่ขาดวัตถุดิบคือกก ที่ใช้ในการทอเสื่อ จึงเปลี่ยนจากการใช้กกมาใช้เศษผ้าแทน ใช้วิธีการขั้นตอนการผลิตเช่นเดียวกับการทอเสื่อ ทอเป็นผ้าเช็ดเท้า ใช้กันในบ้าน และนำจำหน่ายให้เพื่อนบ้านและชุมชนใกล้เคียง

ต่อมาศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนอำเภอเขาสมิงให้การสนับสนุน ผลักดันให้ตั้งกลุ่มเพื่อเผยแพร่ความรู้ มีการพัฒนาต่อยอดเป็นอาชีพที่มีรายได้ที่มั่นคงให้แก่กลุ่มและผลักดันส่งให้เป็นสินค้าโอท็อป สำนักงานเกษตรอำเภอเขาสมิงสนับสนุนให้มีการจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชน ปัจจุบันกลุ่มทอผ้าอเนกประสงค์มีการคิดรูปแบบ ลวดลายที่แตกต่างจากที่อื่น ทั้งที่เป็นผ้าเช็ดเท้า ผ้ารองนั่ง อาสนะพระ ผ้าวางบนหลังตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น ผลิตภัณฑ์กลุ่มเป็นที่ยอมรับมีการติดต่อมาศึกษาดูงานจากกลุ่มต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ จึงเป็นแรงบันดาลใจให้คนในชุมชนมาร่วมกันทำงาน เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ สืบทอดภูมิปัญญาสู่ลูกหลาน โดยมีได้หวังกำไรเพียงอย่างเดียว แต่มุ่งหวังเพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ การทำวิสาหกิจชุมชนผ้าอเนกประสงค์ของบ้านศรีบัวทอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (อรวรรณ สุทธิพิทักษ์, 2546 : 3) ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์สู่ความสำเร็จของการจัดการธุรกิจชุมชน : ศึกษากรณีธุรกิจกะลาของตำบลชัยบุรี อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการวิเคราะห์การบริหารจัดการธุรกิจกะลาชุมชน โดยเฉพาะการหาปัจจัยสำคัญและลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการธุรกิจกะลาชุมชน เพื่อเสนอรูปแบบการบริหารเชิงกลยุทธ์ที่เหมาะสม และเพื่อการพัฒนาหลักสูตรการอบรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการธุรกิจชุมชน ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์สู่ความสำเร็จของการจัดการธุรกิจกะลาชุมชนของตำบลชัยบุรี อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง มิได้ประสบความสำเร็จเพราะปัจจัยการบริหารเชิงกลยุทธ์ในด้านการกำหนดทิศทางขององค์กร การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ การจัดทำกลยุทธ์ และการปฏิบัติตามกลยุทธ์ เนื่องจากหลักการดังกล่าวมีความเหมาะสมกับธุรกิจ หรือองค์กรขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนสูง มีบุคลากรมาก และมีความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน ซึ่งตรงกันข้ามกับธุรกิจกะลาชุมชน ซึ่งเป็นเพียงธุรกิจขนาดเล็ก ปัจจัยหลักที่ทำให้สมาชิกกลุ่มต้องรวมกลุ่มทำธุรกิจกะลาชุมชนคือ ต้องการสร้างรายได้เพิ่มให้กับครอบครัว และเมื่อมีผู้นำทำให้ปรากฏเป็นตัวอย่างในการสร้างรายได้เพิ่มให้กับครอบครัว ความศรัทธา และความมั่นใจในตัวผู้นำจึงเกิดขึ้น และกลาย เป็นการทำธุรกิจกะลาชุมชนขึ้นในเวลาต่อมา เพราะฉะนั้นปัจจัยหลักที่นำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารธุรกิจกะลา

ชุมชน คือความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อผู้นำในรุ่นบุกเบิกที่เป็นผู้จัดทำกลยุทธ์เกี่ยวกับวิธีการทำงานที่มีความยืดหยุ่นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะการจ่ายผลประโยชน์

จากปัญหาการพัฒนาประเทศที่ผ่านมา ทำให้หลายชุมชนเกิดแนวคิดการร่วมตัวกันเพื่อพัฒนาและพึ่งตนเองมากขึ้น โดยใช้ภูมิปัญญาทรัพยากรที่มีอยู่ บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการรวมกลุ่ม การบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บริบทของชุมชนบ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด ขั้นตอนการผลิต ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคและปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน ร่วมหาแนวทางในการพัฒนาประชาสัมพันธ์ให้วิสาหกิจกลุ่มทอผ้าอเนกประสงค์บ้านศรีบัวทอง อยู่คู่ชุมชนมีการสืบทอดภูมิรู้ จากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ เป็นบทเรียนในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป

คำถามในการวิจัย

1. บริบทด้านต่าง ๆ ของชุมชนและของกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราดมีลักษณะอย่างไร
2. กลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราดมีกระบวนการบริหารจัดการอย่างไร
3. กลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด มีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบริบทของชุมชนด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและประวัติความเป็นมาของกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด
2. เพื่อศึกษากระบวนการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาบริบทชุมชนและกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์บ้านศรีบัวทองไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับบริบทพื้นที่ของบ้านศรีบัวทองในครั้งต่อไป
2. สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวางแผนบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด ให้มีความเข้มแข็งสามารถเป็นวิสาหกิจที่พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน
3. เพื่อนำข้อมูลด้านปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มทอผ้าอเนกประสงค์เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนในลักษณะอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ของชุมชนบ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตประชากร

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ ผู้นำกลุ่ม สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด จำนวน 19 คนและผู้นำชุมชน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีกรอบเนื้อหา ดังนี้

2.1 บริบทชุมชน ศึกษาเกี่ยวกับประวัติชุมชน ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และระบบการบริการพื้นฐานของชุมชนตำบลวังตะเคียน บริบทกลุ่ม ศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

2.2 กระบวนการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด ในด้านโครงสร้างการบริหารจัดการกลุ่ม การบริหารจัดการด้านการเงิน การมีส่วนร่วมของสมาชิก การผลิต ผลการดำเนินงานพัฒนาพื้นที่ผ่านมา ด้านตลาด

2.3 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

3. ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้คือ บ้านศรีทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

4. ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2552 ถึงเดือน ตุลาคม 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

การบริหารจัดการ หมายถึง การปฏิบัติกรตามหน้าที่บริหารของหน่วยงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคณะบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โดยอาศัยภาวะผู้นำที่จะเพิ่มสมรรถภาพ ความสามารถ และรวมน้ำใจของคณะบุคคลกรให้สามารถทำงานเป็นทีมมีความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้ และพัฒนายกระดับมาตรฐาน การปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ หมายถึง การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ การบริหารงานด้านบุคคล ด้านการเงิน การมีส่วนร่วมของสมาชิก กระบวนการผลิต การจำหน่าย การตลาดและการสร้างเครือข่าย

ผ้าอเนกประสงค์ หมายถึง การนำเศษผ้ามาทอเป็นผืนด้วยมือขนาด และรูปร่างต่าง ๆ เช่น สี่เหลี่ยม วงกลม วงรี ตามประโยชน์การใช้สอย เช่น ใช้เป็นที่เช็ดเท้า ใช้เป็นที่รองนั่ง ใช้เป็นอาสนะสำหรับพระภิกษุ ใช้วางของบนโทรทัศน์และบนตู้เย็น เป็นต้น

กลุ่มทอผ้าอเนกประสงค์ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่ร่วมกันนำเศษผ้ามาทอเป็นผืนด้วยมือขนาด และรูปร่างต่างๆ เช่นสี่เหลี่ยม วงกลม วงรี ตามประโยชน์การใช้สอย เช่น ใช้เป็นที่เช็ดเท้า ใช้เป็นที่รองนั่ง ใช้เป็นอาสนะสำหรับพระภิกษุ ใช้วางของบนโทรทัศน์และบนตู้เย็น ผลิตภัณฑ์เป็นการคิดค้นจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และมีการทะเบียนเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน

ชุมชนวังตะเคียน หมายถึง หมู่บ้านที่ตั้งชื่อตามลักษณะของภูมิประเทศ ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด มีแม่น้ำเขาสมิงไหลผ่าน ช่วงหนึ่งแม่น้ำมีความลึกมาก กระแสน้ำไหลผ่านเกิดเป็นวังวน ประกอบกับบนฝั่งบริเวณนั้นมีต้นตะเคียนใหญ่ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงเรียกว่า วังตะเคียน ต่อมาเมื่อได้รับการจัดตั้งเป็นตำบล จึงใช้ชื่อว่า ตำบลวังตะเคียน

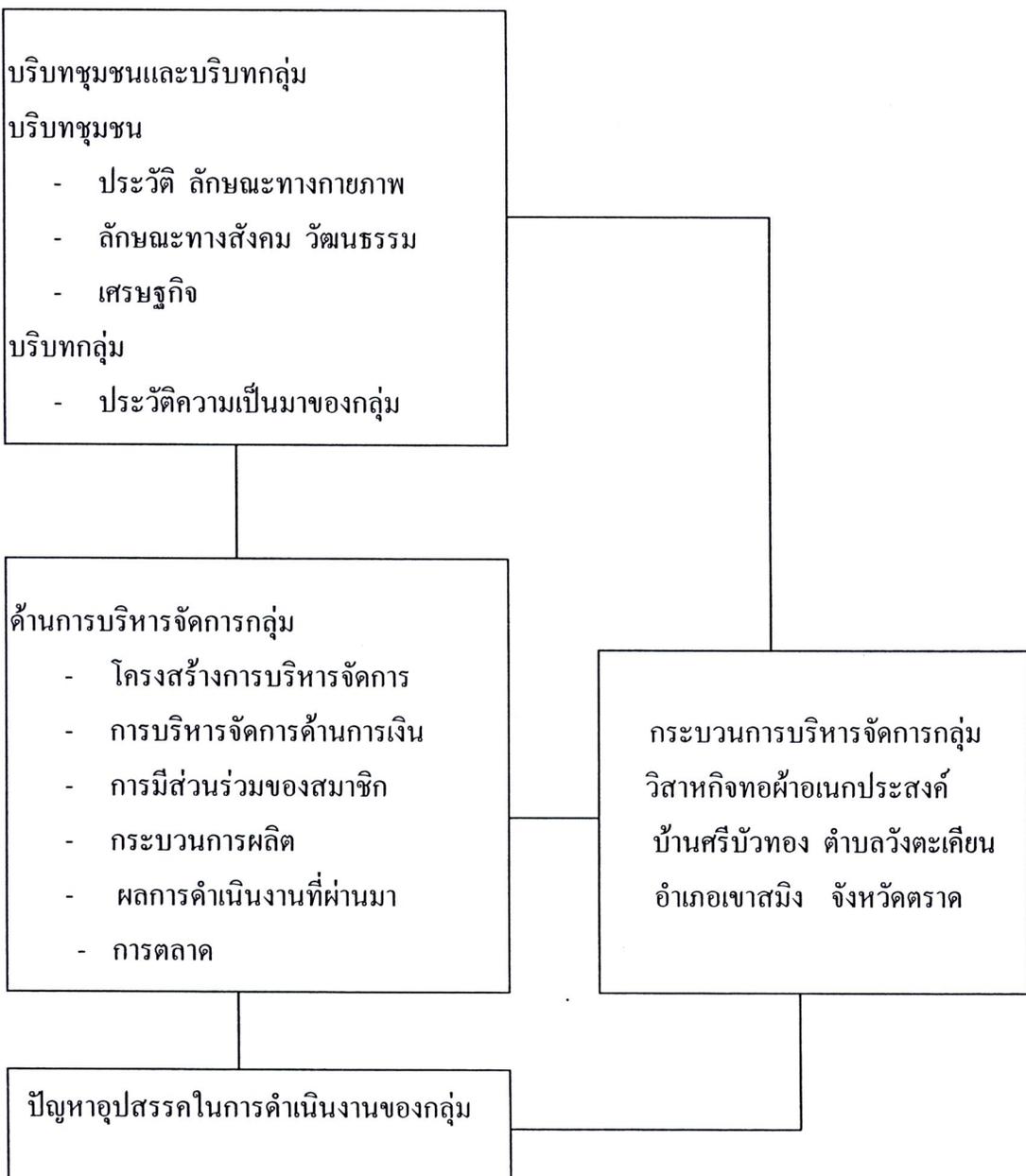
ศรีบัวทอง หมายถึง ชื่อหมู่บ้านหนึ่งในตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

บริบทของชุมชน หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับประวัติชุมชน ลักษณะทางกายภาพ ลักษณะทางสังคม วัฒนธรรม และ เศรษฐกิจของชุมชนตำบลวังตะเคียน

บริบทกลุ่ม หมายถึง การศึกษาประวัติความเป็นมาของกลุ่มวิสาหกิจทอผ้าอเนกประสงค์ บ้านศรีบัวทอง ตำบลวังตะเคียน อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด

การมีส่วนร่วมของสมาชิก หมายถึง การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น การตัดสินใจ การร่วมทำงาน ร่วมรับผลประโยชน์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย